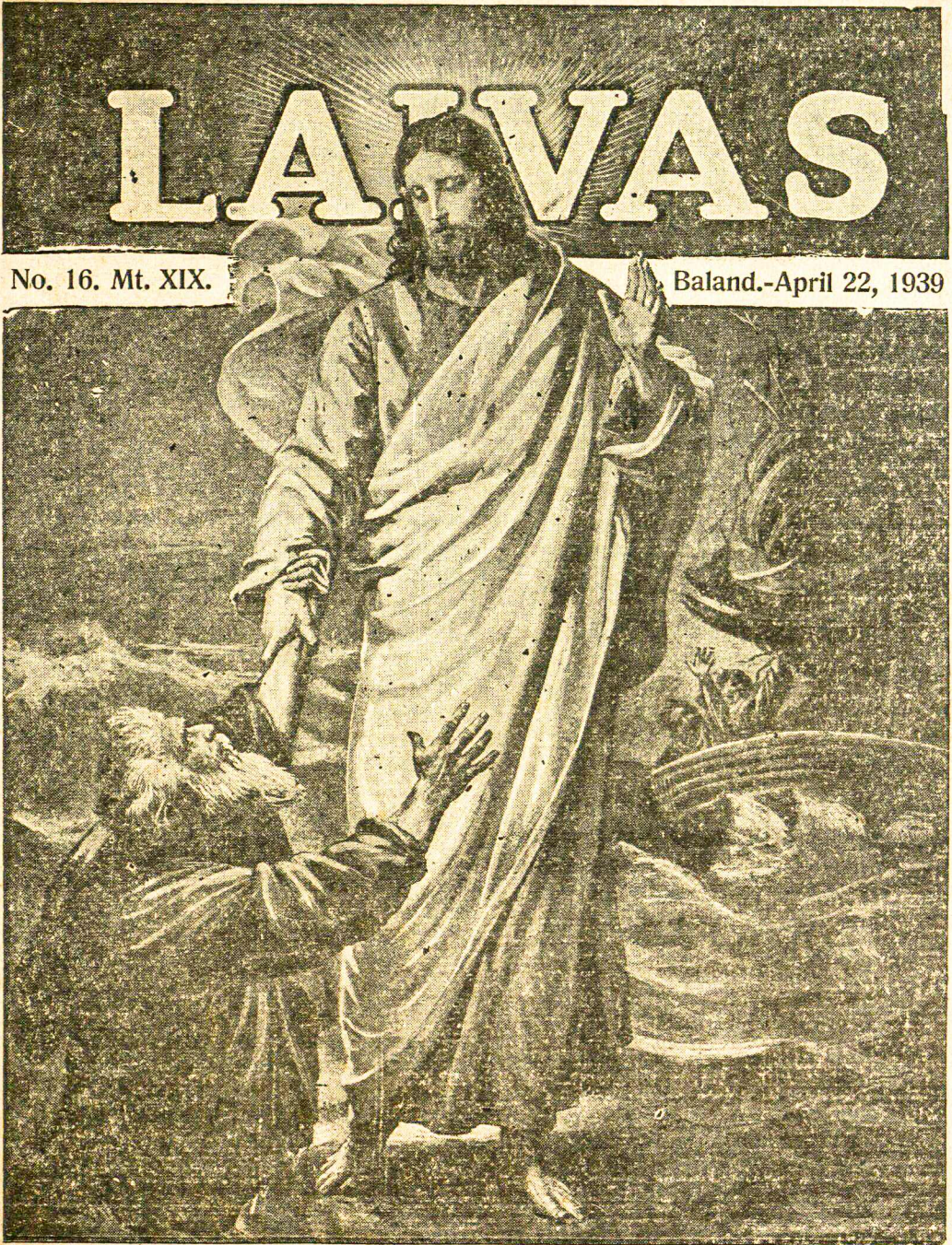

KRISTAUS KARALIAUS

LATVAS

No. 16. Mt. XIX.

Baland.-April 22, 1939

LVSR valst.
respublikinė
biblioteka

II SEKMADIENIS PO VELYKŲ

LEKCIJA

I Petro 2, 21—25

BRANGIAUSIEJI: Kristus kentėjo už mus, palikdamas jums pavyzdį, kad sekiotumėte jo pėdomis. Jis nepadarė nuodėmės, ir nerasta vyliaus jo burnoje; kuomet jam piktžodžiavo, jis nepiktžodžiavo; kuomet kentėjo, negrasė, bet pasidavė tam, kurs teisė jį neteisiai; jis pats savo kūne nešė mūsų nuodėmes į medį, kad mes, numirę nuodėmėms, būtumėm gyvi teisybei; jo randais jūs esate pagydyti. Nes jūs buvote kaip klajdžiojančios avys; bet dabar sugrįžote prie jūsų sielų Ganytojo ir Vyskupo.

EVANGELIJA

Jo. 10, 11—16

ANUO metu Jėzus tarė parisiejams: Aš gerasis ganytojas. Gerasis ganytojas duoda savo gyvybę už savo avis. Samdininkas, kurs ne ganytojas, kuriam avys ne savos, pamatęs ateinantį vilką, palieka avis ir bėga; vilkas pagauna ir išvaiko avis. Samdininkas bėga, nes jis samdininkas, ir jam nerūpi avys. Aš gerasis ganytojas; aš pažįstu savašias, ir manosios pažįsta mane, taip kaip pažįsta mane Tėvas ir aš pažįstu Tėvą. Todėl aš guldau savo gyvybę už savo avis. Aš turiu ir kitų avių, kurios ne iš šitos avidės; man reikia ir jos atvesti; jos klausys mano balso, ir taip bus viena avidė ir vienas ganytojas.

Jėzus Kristus - Žmonijos Pavyzdys

D. Iki Kančios

SU šiuo paskutiniu įvykiu viskas užsibai-gė. Liko tik paskutinė tragedijos scena. Iškilmingoje Palmių procesijoje jis skelbėsi esąs pasaulio Viešpats (Mato 21, 1-11; Mork. 11, 1-11; Luko 19, 29-44; Jono 12, 12-19). Sekančią dieną kuomet vėl išvarė pirkliautojus iš bažnyčios, jis davė kuni-gams ir Įstatymo žinovams suprasti, kad jis yra ir jų Viešpats (Mato 21, 12-17; Mork. 11, 15-19; Luko 19, 45-48). Jis dar dvejias dienas praleido jų tarpe. Leido jiems jį taip varginti užmetimais ir klausimais, kaip kad niekad pirmiau jie nebuvo jį varginę. Kilnia ir nuveikiančia galybe jis visus iki vieno taip nutildė, kad nuo to laiko jie neišdrįso daugiau jį klausti (Mato 22, 46). Tuomet majestotišku iškalbingumu jis pasmerkė juos pražūčiai (Mato 23, 1-39). Po to, jis išėjo iš bažnyčios ir niekad daugiau jon neįžengė. Alyvų kalne jis persergėjo savus, iš anksto nupiešdamas būsimus piktus lai-

kus. (Mato 24, 25; Mork. 13; Luko 21, 5-36). Tuomet jis pasitraukė į Betanija ir ten pasiliko rengdamasis paskutiniai didelei aukai.

Jėzaus būdas aiškiau pasireiškia sekančiuose trumpai paminėtuose įvykiuose negu kur kitur. Buvo paskutinės jo gyvenimo Velykos. Jis ieškojo tinkamos vietos jas praleisti. Nors paprastai nusileisdavo savo priešams ir nakčiai apleisdavo miestelį, tačiau šiai nakčiai, šiai atmintinai nakčiai, būdamas Karalius, ir tik praeita sekmadieni žmonių apskelbtas Dovydo Sūnumi, jis išsirinko puošnius namus gražiausioje miesto dalyje, visai arti Anno ir Kaipio rūmu (Mato 26, 17-19; Mork. 14, 12-16; Luko 22, 7-13). Atėjus valandai, jis su savaisiais ten nueis ir jiems vieniems apreikš savo širdies paslaptį. Prieš mirsiant jis jiems paliks paskutinį savo valios pareiškimą, raktą į visą, kas buvo ir bus atlikta.

“Pirm Velykų švenčių Jėzus, žinodamas, kad buvo atėjusi jo valanda eiti iš šio pasaulio pas Tėvą, mylėjęs savuosius, kurie

buvo pasaulyje, parodė jiems savo meilę iki galui" (Jono 13, 1).

Jis su jais sėdo prie stalo. Neramiai kėlėsi ir mazgojo jų kojas. Jo širdis smarkiau plakė kai prisiminė, kad nors jis jiems buvo artimas, ir jie jam, visgi vienas iš jų jį išduos, kitas jį išsigins, o visi paskutinėje valandoje jį apleis. Tačiau savo rankų nesulaikė. Pirmiau dėl jų nebuvo jų sulaikęs ir dabar nesulaikys. Priešingai, net ir šioje apsvylymo valandoje jis pasižymėjo savo duosnumu. Jis savo kūną davė jiems valgyti ir savo kraują davė jiems gerti, jis save jiems atidavė ant visados, kad jie jį valgytų ir jį gertų, ir kad jį kitiems duotų kaippo valgį ir gėrimą. Ką vien tik begalinės meilės Dievas tegalėjo duoti, tą jis jiems ir davė (Mato 26, 26-29; Mork. 14, 22-25; Luko 22, 19-20).

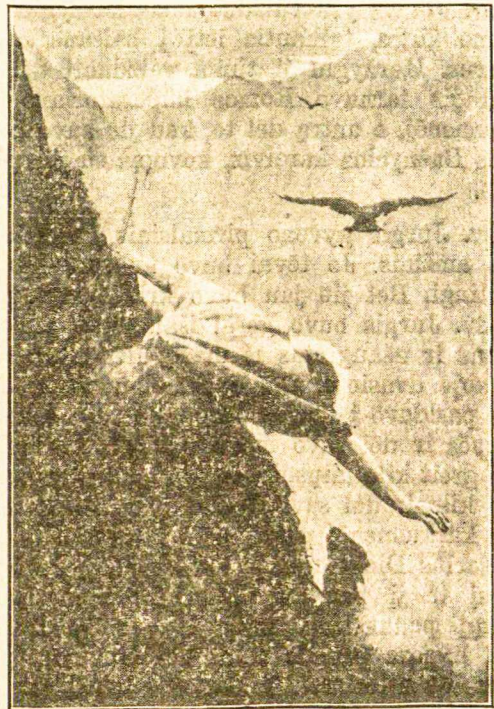
Mes matėme, kad meilė ir kitiems patarnavimas, dieviška galybė ir nuolankus Įstatymams pasidavimas reiškėsi visą jo gyvenimą, bet niekad taip aiškiai kaip dabar. Visą Paskutinės Vakarienes naktį jo siela neapsakomai kentėjo, žinodama, kad bus apleista, nuliūdo iki mirėčiai iš nepasisekimo, bet buvo paguosta būsimu pergalėjimu. Bet galų gale meilė paėmė viršų, ir nepaisydama kokie šie apaštalai dabar yra, ar kokie jie bus, jis jiems teikė vilties, stiprumo, meilės ir užuojautos. Jie bus atskirti nuo jo, bet tenesirūpina, jis juos nepaliks našlaičiais, jis sugrįš pas juos. Jie juomi pasipiktins, bet tenesirūpina, jis už juos yra meldęsis, ir ypatingai už Simoną, ir viskas išeis gerai. Pasaulis jų neapkęs, bet tenesirūpina, pasaulis jo pirma neapkentė. Žmonės laikydami tai už pareigą, juos persekios ir žudys, bet tenesirūpina, jis pats pergalėjo pasaulį ir šio pasaulio kunigaikštis jau nuveiktas.

Bet to dar neužteko. Toks suraminimas buvo tik neigimas, ir Jėzaus mokiniams tai per maža. Jie buvo jo, jis juos numylėjo iki galui, ir už tai jie turėjo būti jo nuopelnų dalininkais. Už tai "su didžiu šauksmu ir ašaromis" (Žyd. 5, 7), jis kreipėsi į savo Tėvą kitu prašymu, kurį nei vienas kitas žmogus, kaip tik jis, Dievo Sūnus tapęs žmogumi, galėjo teisingiausiu pagrindu pareikšti.

"Aš pagarbinau tave žemėje, pabaigdamas darbą, kurį tu man davei daryti" (Jono 17, 4). Jis buvo tobulai gyvenęs. Žmogystė buvo sutapus su Dievyste. Nors kiti žmonės Tėvą prašė "atleisk mums mūsų kaltes", jis teisingai galėjo pats apie save pasakyti, "Pagarbinau tave žemėje". Už tai galėjo prašyti iš savo Tėvo, ko norėjo. Ir kogi jis prašė? Sau nieko, o apaštalams visko. Kad šie, jo savieji būtų apsaugoti nuo pikto, kad jie vienybėje gyventų, kad jie visados išbūtų vienybėje su juomi, "kad meilė, kuria tu mane mylėjai, būtų juose ir aš juose" (Jono 17, 26).

Tik to jis troško, Jo visas gyvenimas peržvelgtas šio paskutinio jo sielos išsireikšimo šviesoje apturi naują prasmę. Čia jo Karalystė, čia ant žemės. Jis pats ją tuomi laikė, jis dėl jos visą gyvenimą darbavosi, kad pareikštų savo begalinę žmonėms meilę, kad laimėtų jų meilę, kad juose išjudintų meilę vieno kitam, tokią meilę, kurią žmonija niekadoms pirmiau nėra pažinusi.

(Bus daugiau)

"DZIAUGKITĖS DRAUG SU MANIM, NES SURADAU SAVO AVI, KURI BUVO PRAPUOLUSI."

Luko 15, 6.

Šventas Jurgis

ŠIEMET šv. Jurgio šventė pripuola sekmadienį, balandžio 23 d.

Šv. Jurgis yra populerus lietuvių tarpe. Daugelis lietuvių jo vardą nešioja, daug draugijų jo vardu pavadinta, daug parapijų pasiskyrė jį savo globėju.

Šv. Jurgis populerus yra ne vien lietuvių tarpe, o ir visų kitų krikščioniškų tautų tarpe.

Šv. Jurgis visų krikščioniškų tautų tarpe pagarsėjo ne be reikalo. Pagarsėjo dėl svarbių savo dorybių.

Kristus yra pareiškęs: „Kas tik išpažins mane žmonių akivaizdoje, tą ir aš išpažinsiu savo dangiškojo Tėvo akivaizdoje“ (Mat. 10, 32). Šie žodžiai ne tuščiai skambėjo šv. Jurgiui. Jis juos savo gyvenime įvykdė visoje pilnumoje. Šv. Jurgis drąsiai Kristų išpažino, gynė jį ir pagalios už jį savo kraują praliejo. Šv. Jurgis yra vienas didžiųjų kankinių.

Šv. Jurgis yra vaizduojamas karžygiu ant širmo žirgo, taikantis ietį į baisaus žalčio nasrus. Karžygiu jį tinka vaizduoti dėl to, kad jis tarnavo Romos imperatoriaus kariuomenėje, o antrą dėl to, kad jis buvo Kristaus Bažnyčios kareivis, kovojęs su jos priešais.

Šv. Jurgis gyveno pirmaisiais krikščionybės amžiais. Jo tėvai buvo aukštos kilmės, turtingi. Bet jie jau buvo krikščionys. Taigi šv. Jurgis buvo gerai išauklėtas, išmokslintas ir užaugintas iš mažų dienų krikščioniškoje dvasioje. Dar jaunas būdamas, Jurgis pasidavė į kariuomenę. Dėl savo aukštos kilmės ir dėl savo mokslo Jurgis kariuomenėje greit kilo laipsniuose. Be to jis kariuomenėje kilo ir dėl savo drąsos ir narsumo. Jurgis kariuomenėje pasižymėjo taip, kad Romos ciesorius Dioklecijonas atkreipė į jį savo dėmesį ir jį pamilo. Ciesorius Dioklecijonas Jurgį paaukštino, padarė savo bendradarbiu ir jam pavedė tulus svarbius valstybės reikalus atlikinėti. Viskas ėjo gerai tol, kol ciesorius nesužinojo, kad Jurgis yra krikščionis. O ciesorius Dioklecijonas buvo vienas didžiausiųjų krikščionių persekiotojų. Jis

buvo išleidęs aštriausius įstatymus prieš krikščionis. Be pasigailėjimo jis juos žudė visokiais būdais. Niekas nedrįso pakelti prieš ciesorių balsą. Niekas nedrįso pakritikuoti prieškrikščioniškus įstatymus ir papeikti žiaurius krikščionių persekiojimus.

Tada prabyla šv. Jurgis. Jis viešai papeikė prieškrikščioniškus įstatymus ir žiaurius krikščionių persekiojimus. Jis prisipažino esąs krikščionis, pareiškė nebijąs persekiojimų ir esąs gatavas už Kristų mirti. Aišku, kad ciesorius Dioklecijonas begalo mustebo dažinojęs, kad jo artimas bendradarbis Jurgis esąs krikščionis. Ciesorius paliepė sumti Jurgį ir uždaryti kalėjiman. Jurgio draugai pagonai bandė prikalbinti jį atsižadėti Kristaus. Sakė, kad tuo atgausiąs ciesoriaus malonę ir grįšiąs atgal į savo aukštą vietą. Žodžiai negelbėjo. Tada prasidėjo Jurgio kankinimai. Pavartota įvairių kankinimo būdų, bet veltui. Drąsus, išvermingas ir kantrus Jurgis pasilieka Kristui ištikimas. Tada pats ciesorius bandė jį atkalbinėti nuo Kristaus. Ciesorius buvo nusivedęs Jurgį į pagonišką šventyklą. Ten Jurgis kryžiaus ženklą pavertė pagonų stabus į šipulius. Po to ciesorius paliepė šv. Jurgiui nukirsti galvą. Ir tas buvo įvykdyta.

Šv. Jurgis lengvai galėjo išlikti garbingu šiame pasaulyje. Jam tik reikėjo atsižadėti Kristaus ir jis būtų atgavęs ir turtus, ir aukštą vietą, ir ciesoriaus malonę, ir garbę. Be to jam nei nereikėjo išsiduoti esąs krikščionis, nereikėjo kritikuoti ciesoriaus įstatymų, nereikėjo užsistoti už krikščionis. Jisai galėjo likti slapto krikščioniu. Taip elgėsi tūkstančiai kitų krikščionių. Kad šv. Jurgis to nedarė, tai matome, kad jis nebuvo toks, kaip daugelis kitų. Jam pirmiausia rūpėjo ne žemiškoji laimė, o amžinoji, ne žemiškoji garbė, o dangiškoji, ne žemiškajam ciesoriui paklusnumas, o dangiškajam. Šv. Jurgis buvo vienas iš nedaugelio visų amžių didvyrių, kurie turi drąsos pakelti balsą prieš šio pasaulio galiūnus. Niekada netrūksta „drąsuolių“, kurie taip sakant karaliui špygą rodo kišeniuje. Dabar yra daug „drąsuolių“ šioje šalyje, kurie akėja ir Hit-

lerį ir Mussolinį. Bet nedaug tėra tikrų drąsuolių, kurie Hitlerio ir Mussolinio valdomose žemėse gyvendami, prabyla ir pasako tiems galiūnams taip, kaip kad anuomet prabilo šv. Jurgis prieš ciesaiaus Dioklecijano anti-krikščioniškus įstatymus ir krikščionių persekiojimus. Tokie drąsuoliai arba pūva

kalėjimuose, arba vargsta pabėgę į užsienius.

Matome, tatai, kokia yra pamoka mums iš šv. Jurgio gyvenimo. Yra tai gyvas pavyzdys drąsaus išpažinimo Kristaus ir to išpažinimo statymas aukščiau šios žemės turtų, garbės ir aukštų vietų.

Šv. Jurgio kova su slibinu.

Povilas Sabulis

Katalikų Kankiniai Japonijoje

IMPERIJOS Salos gyventojų šiandien, priskaitant Formosos ir Korejos provincijas, yra suvirš devyniasdešimts trys milijonai. Dauguma yra budistai arba Shinto sektų šalininkai, o katalikų yra ne daugiau kaip du šimtai dešimt tūkstančių.

Per 1549 metus Kristus ir Jo tikyba buvo šalyje prašalinti. Kai šv. Pranciškus Ksaveras pasiekė Kagoshiną, viešpatavo ciesaorius Gonara, ir jo globoje apaštalas rado šutiki-

mą. Pustrečių metų Ksaveras išbuvo Japonijoje, platinant Kristaus tikėjimą. 1552 metais jis parašė apie savo atsivertėlius:

“Aš juos mačiau džiaugiančius mūsų pasisekimu ir parodant karštą stropumą platininti tikėjimą”.

Per trisdešimt metų po jo apaštalavimo Evangelija greitai plito, nes 138 kunigai ir katekistai mokė 600,000 katalikų.

1580 metais ciesaorius Goyogei ir Shogun

Hideyoshi valdė Japoniją, Korėją ir Manilą. Tuo pačiu metu trys vyresnieji feodališki bajorai nusiuntė atstovus pas Popiežių Grigorių XIII jam padėkoti už atsiuntimą apaštalių, kurie juos vestų į išganymą. Šie atstovai keliavo apsisunkinę dovanomis Šventajam Tėvui, kaip įrodymą jų dėkingumo už jų tikėjimą. Trisdešimt trečiais metais, kaip jų Viešpaties gyvenime, krikščionys pradėjo atjausti pirmutinę kančią. Hideyoshi, nustojęs vilties gauti jauną katalikę savo dvarui, mėgino išstremti svetimtaučius kunigus. Bet krikščionių jėga buvo didelė, ir Shogun pamatė, kad jis tik susitiks su didesnėmis kliūtimis jeigu jis užsispyręs vykdytų savo planą. Vietoj to, katalikai feodališki bajorai buvo nubausti ir išsiųsti į tolimiausias ir pavojingiausias vietas, ko toliau nuo Shogun. Tai buvo tik pradžia.

Kol šitas jausmas sukėlė triukšmą tarpe daugumos, šventai atrodęs Pranciškonas, Tėvas Petras Baptist, atvyko iš Manilos su keliais draugais, skelbti Kristų toje žemėje, kuri, kaip jiems buvo pasakyta, buvo pjūčiai prinokusi. Su mintimi išgauti žinių apie Manilą, o ne Evangelijos mokymo tikslu, Hideyoshi pakvietė Tėvą Baptist ir parodė jam ir jo draugams daug malonumo. Jėzuitai išpėjo Tėvą Baptist būti atsargiam. Jie įrodė Budistų kunigų beprotišką pavydą, ir jam liepė eiti pamažu. Bet tas geras žmogus, matant tik sielų išgelbėjimą, prašė savo vyresniųjų, kad daugiau pranciškonų atsiųstų jam pagelbėti naujoje dirvoje. Kurį laiką Bažnyčia greit platinosi, įvyko daug svarbių atsivertimų tarp vyresniųjų bajorų. Ligoninės, raupsuotųjų namai, našlaičių prieglaudos buvo įkurtos; ir atrodė, kad gresiąs persekiojimas jau buvo praėjęs.

Liepos 12 dieną, 1596 metais, didelė nelaimė įvyko Kyote, tuo metu didžiausiame Japonijos mieste. Kometa, kuris nukrito ant žemės, sukėlė ugniakalnių išsiliejimą ir žemės drebėjimus. Budistų kunigai pasinaudojo šia proga, kaip įrodymu piktybės Japonų dievų, kurie rodė nepasitenkinimą svetima tikyba ir svetimais kunigais. Hideyoshi tuojuo sumažino kunigų veiklą, ir išleido įsakymą, kad daugiau svetimi kunigai nebus įleidžiami į valstybę. Kiek vėliau, svetimtaučių laivas su brangiomis prekėmis, va-

žiuojas į Naująją Ispaniją, sudužo ant Japonijos kranto. Shoguno patarėjai, patarė jam įkalinti kunigus, kurie buvo laive, ir paimti laivo krovinį, kaip užmokestį už kunigų drąsumą įeiti į valstybę. Budistų vienuoliai netik džiaugėsi šituo patarimu, bet ir pridėjo, kad nebus teisinga įkalinti naujai atvykusius kunigus; reikalavo ir čia gyvenančius kunigus suimti ir nudėti.

Tik prieš Kalėdas, Hideyoshi, pagonių vienuolių paskatintas, išleido skelbimą, paskiriant Japonijoje katalikų kunigams mirtį. Tėvas Baptist kartu su 23 kunigais ir broliais tą dieną buvo į kalėjimą įmesti. Tuoju po Naujų Metų iškilmių užbaigimo jie buvo supančioti, įdėti po tris į vežimą ir išvežti į miestą parodyti žmonėms. Katalikai sekė tą liūdną procesiją, viešai maldas kalbėdami ir nepaisydami sargų įsakymų, ir tarė jog jie (katalikai) irgi buvo pasiruošę geriau kentėti ir mirti, negu atsižadėti savo tikėjimo. Pagonys, šio tikėjimo pareiškimu sujaudinti, parodė belaisviams daug garbės. Tėvas Baptist buvo pirmutiniame vežime ir iš čia ragino kitus, kalbėjosi su kitais. Keli belaisvių pasakė minioms, kad esą laimingi mirti ant kryžiaus, kaip mirė jų Viešpats Jėzus.

Nuo Kyoto per šaltą sniegą, mažai apsirėnę, šventi vyrai pradėjo ilgą kelionę, daugiau kaip keturis šimtus mylių, iki Nagasaki. Osake, vienas iš krikščionių buvo taip sujaudintas kunigų kančios vaizdu, kad jis prikibo atkakliai prie Tėvo Baptist, ir kai jo nebuvo galima nuvaryti, tai jis buvo priskaitytas prie grupės. Kai kitą kartą sustojo, Petras, 12 metų vaikas, pribėgo prie vagono, kur buvo trys broliai, buvę jo mokytojais.

“Aš stovėsiu su jumis” — jis jiems tarė — “kol mes pasieksime Nagasaki arba dangų!” Ir jis buvo suimtas ir vedamas.

Nagasaki mieste visas buvo prirengta, kai po keturių savaičių sunkios kelionės, 26 vienuoliai pasiekė mirties bausmės kalną. Čia, buvo pastatyti 26 kryžiai, atkreipti į okeaną. Nuteistieji vienuoliai juos iš tolo regėjo ir pasveikino su giliais puolimais kniupščia. Atsikeldami jie visi sugiedojo “Te Deum” ir nuolankiai priėjo prie kryžių, ant kurių kiekvieno vardas buvo pridėtas. Čia

jie buvo priišti virvėmis, jų veidai atkreipti į miestą. Kai tėvą Baptist kėlė ant kryžiaus, jis negarsiai tarė: „Aš nenoriu būti priiš-tas su šitomis virvėmis, — prikalk mane“. Bet jo prašymas buvo atmestas. Prieš vakarą priišimo darbas prie kryžių buvo užbaigtas ir po du kareiviu su ietimis buvo pastatyti prie kiekvieno kryžiaus. Sulig du-tu ženklų 26 šventi kankiniai buvo perverti. 80 dienų buvo palikti išstatyti kūnai ir nakties metu krikščionys atvykdavo nušluos-tyti brangų kraują ir pasiimti švento me-džio relikvijų. Bet nepaisant to ilgo laiko, kankinių veidai nepersimainė. Jie buvo, kaip miegą angelai. Žmogėdros paukščiai, lyg gerbdami šiuos šventus kūnus, visai nelietė, ne-draskė.

Manilos arkivyskupas pradėjo kankinių bylą, ir 1862 metais birželio mėnesį, tie 26 vienuoliai buvo paskelbti šventaisiais.

Su Jemitsu įžengimu į Japonijos sostą, bu-vo padaryta nauja ir galingesnė pastanga iš-naikinti krikščionybės likučiams. Dovana 1000 šidabrinų gabalų buvo duodama tam, kuris pasakys, kur yra katalikų kunigas ir 100 sidabrinų buvo duodama už pasakymą vietos, kur gyvena krikščionys. Olandai, su-teršti naujo protestantizmo, paveikė dikta-torių taip, kad visi svetimtaučiai, išskiriant olandus, nebuvo įleidžiami į salą. Įsakymas, kurį Jemitsu tuo laiku išleido, taip skambą:

“Visi portugalai, pirkliai, jūrininkai ir at-stovai, nors ir audros būtų atpūsti, yra už-drausti įžengti į Japoniją, ir jeigu jie mė-gintų tai daryti, bus nubausti mirtimi, ne-paisant ar būtų Portugalijos cesorius, ar krikščionių Dievas!”

Aštuoni kunigai, atvykę iš Manilos ir ne-žiną apie naują įstatymą, buvo uoste nužu-dyti, nors dar nebuvo kojų iškėlę ant tos žemės. Per 23 metų šio diktatoriaus valdymo laikotarpį, buvo išžudyta daugiau kaip 100 kunigų ir apie 6000 japonų krikščionių. Ja-ponijos durys katalikams buvo uždarytos per 250 metus.

Po atsilankymo Commadore Perry 1853 me-tais, vėl buvo leista svetimtaučiams atvykti nors svetimi kunigai visi nebuvo įleidžiami. Prancūzų pirkliai, kurie apsigyveno Japoni-jos pietuose, prašė leidimo — turėti kunigą jų dvasiniams reikalams. Šitas leidimas bu-

vo duotas ir Nagasakyje Katalikų Bažnyčia dar kartą atidarė savo duris. Tėvas Petit-jean, klebonas, jau buvęs Nagasakyje šešis mėnesius, patarnavo prancūzams toje vietoje. Vieną šeštadienį, tai buvo atmintina kovo 17 diena, kai jis atsiklaupė prie altoriaus ir už-girdo kelis asmenis įeinant į bažnyčią. Už-baigęs savo maldeles, jis atsigrėžė ir nustebo pamatęs japonų moteris, pirmutines įžengu-sias į jo bažnyčią ir atsiklaupusias prie du-rų. Kai jis prisiartino prie grupės, viena mo-terų pasilenkė ir paklausė, ar jos galėtų jo paklausti tris klausimus. Su jo sutikimu, pir-moji paklausė: “Ar tu ateini nuo didžiojo Baltojo Tėvo Ryme? Ar tu gerbi Dievo Mo-tiną? Ar tu nevedęs?”

Jam atsakius teigiamai į šiuos klausimus, visa grupė su ašarotais skruostais tarė: “Mū-sų širdys yra tokios kaip ir tavo”.

“Ar jūs katalikės?” paklausė Tėvas Petit-jean.

“Taip, taip”, jos linksmi atsakė, “ir yra daug daugiau tos pačios širdies žmonių!” “Eikime, mes jums parodysime”. Tai buvo tiesa.

Nuo Nagasaki iki Urakani ir Kyushu sa-lų ėjo kunigas, ir rado daugiau negu 300,000 žmonių, krikštytų katalikais. Per 250 metų, be kunigo, be altoriaus, be sakramentų, jie viens kitą pakrikštino, mokė religijos, ir sa-vo tikėjimą perdavė ainiams.

Bet, deja, jie apsidžiaugė per anksti, nes tos žinios suteikė didį rūpestį autoritetams. Čia buvo tai nekenčiama tikyba, kurią jie manė visai išnaikinę. 1867 metais, daugiau kaip 10,000 krikščionių buvo ištremiti už sa-vo tikėjimą, į Urakani, 500 buvo įmesti į ka-lėjimą Nagasakyje ir daug nešė nugalėtojų palmę: ugnies ir kardo, duobės ir kryžiaus. Tikybinė laisvė buvo paskelbta tik 1872 me-tais. Tik tada cesorius paleido suimtus ir dar kartą Japonijos durys buvo atidarytos visų tautų misijonieriams. Šv. Tėvas paau-kavo ypatingas padėkos ir džiaugsmo Mi-šias už cesorius šeimą Japonijoje, ir Kris-taus ramybė vėl nusileido virš Japonijos.

“Palaiminti, kuomet jums piktžodžiuoja ir persekioja jus, ir meluodami sako visa pikta prieš jus dėl manęs. Džiaugkitės ir linksmitės, nes jūsų užmokesnis gausus danguje.” (Mato V, 11-12).

J. Petronis

Svaigalai Ir Ką Jie Padaro Žmonijai

Pasaka Apie Atsiskyrėlį

PRIES daug daug metų, ošiančio miško viduryje, žvėrių apleistame urve, gyveno atsiskyrėlis. Savo pasninkais ir maldomis jis buvo pasiekęs aukštą šventumo laipsnį. Jis maitindavosi tik žolių šaknelėmis, kurias ūkanotomis dienomis rankiodavos miške. Sau lei šviečiant jis slėpdavosi tamsiausiame savo urvo kampe ir neišeidavo į lauką, kad nepamatytų gražaus pasaulio. Dievas jį mylėjo ir per miegą pasikalbėdavo su juo.

O velniui taip pat rūpėjo tas šventasis atsiskyrėlis. Jis nuolat sukinėjosi apie jį ir visokiais būdais stengėsi sugundyti jį nusidėti. Tačiau velnias gerai žinojo, kad toks šventas žmogus nepasiduos ne tik didelės, bet ir mažos nuodėmės pagundai.

Negalėdamas kitaip įveikti, nelabasis apsiautė atsiskyrėlį savųjų pasiilgimo mintimis. Ir nei iš šio, nei iš to šventasis atsiskyrėlis pradėjo ilgėtis tėviškės. Kartą, skaisčią pavasario dieną, jis išėjo iš tamsaus urvo ir pagalvojo: koks malonumas būtų pamatyti savo tėviškę, kurią prieš daug metų paliko, kur prabėgo gražiausi kūdikystės metai...

Čia pat slankiojęs velnias tuojau pasivertė arklį, prisiartino prie atsiskyrėlio ir sakė:

— Aš žinau, kad tu nori pamatyti savo tėviškę. Sėsk ant manęs, aš tave ten nunešiu ir paskui vėl atgal pargabensiu.

Atsiskyrėlis pamanė, kad pats Dievas jam atsiuntė arklį, todėl džiaugdamsis užsisėdo ant jo.

Bet velnias nenunešė jo į tėviškę. Jis užnešė atsiskyrėlį ant labai aukšto kalno. Tas kalnas buvo stačiais šonais ir jokių būdu nebuvo galima nulipti nuo jo neužsimušus. Ant kalno arklį pasivertė ponaičiu ir tarė atsiskyrėliui:

— Dabar tau nelaikas mirti, nes esi nusidėjęs Dievui tuo, kad susigundei pamatyti tėviškę. Tačiau be mano pagalbos tu nenulipsi gyvas nuo kalno — vienas lipdamas užsimušė ir reiks stot prieš Dievo akis. Pasi-

žadėk papildyti vieną iš trijų nuodėmių: paleistuvystę, girtuoklystę, ar žmogžudystę. Tada aš nunešiu tave žemėn, ir tu vėl galėsi atgailauti.

Atsiskyrėlis ilgai svyravo, nes nenorėjo nė vienos nuodėmės padaryti. Tačiau išeitęs iš kebliosios padėties nebuvo. Jis tarė sau:

— Iš visų trijų nuodėmių mažiausia yra girtuoklystė. Pasigersiu, išsimiegosiu ir vėl garbinsiu Dievą. Paleistuvystė — šlykščiausias dalykas. Jei užmušiu žmogų — Dievas niekad neatleis man tokios baisios nuodėmės.

Ir vargšas atsiskyrėlis sutiko pasigerti...

Velniui to ir tereikėjo. Jis žinojo savo puikius planus. Iš ponaičio vėl pasivertė arklį ir liepė sėstis ant jo. Arklį nunešė atsiskyrėlį tiesiai į karčiamą ir pasakė:

— Dabar išpildyk savo pasižadėjimą. Paskui aš vėl nunešiu tave į miško urvą, kuriam tu anksčiau gyvenai.

Pašaukęs pardavėją, liepė atnešti degtinės. Atsiskyrėlis, norėdamas išpildyti pasižadėjimą, gėrė ir pasigėrė. Jį girtą velnias lengvai sugundė, ir jis prisiviliojęs šeimninę papildė paleistuvystės nuodėmę. Kada šeimninkas sugrįžo namo, velnias girtą atsiskyrėlį pagąsdino, kad busią blogai, pakišo jam kirvį ir sugundė užmušti šeimninką. Girtas atsiskyrėlis ir tą padarė.

Tik po to atsiskyrėlis suprato, kad girtuoklystė yra visų nedorybių šaltinis. Atsiskyrėlis nebegrįžo į mišką, bet išėjo per pasaulį skelbdamas, kad žmonės saugotūsi girtuoklystės, nes per ją būna papildomos visos kitos nedorybės.

* * *

Tik ką papasakotas apsakymėlis yra senų laikų lietuvių tautos pasaka. Bet toji pasaka, kaip matom, nėra tušti žodžiai, o gili gyvenimo išmintis. Ji mums aiškiai pasako, kad girtuoklystė yra visų nedorybių šaltinis, kad ji yra daugelio blogybių pradžia. Todėl šitą gilią pasakos išmintį reikia iš senos praeities perkelti į mūsų gyvenamąjį amžių, kada įvairūs svaigalai tarytum plačios potvynio upės plaukia per pasaulį. Šian-

dieną žmonijai ypatingai svarbu suprasti girtuoklystės daromą žalą, nes šiandieną gyvenimas reikalauja daug proto, valios, orientacijos ir fizinės jėgos. Svaigalų kenksmingumą jau tolimoje praeityje suprato kai kurie mūsų taurieji senoliai. Ir jie famsiais vakarais prie ugniakalnio savo vaikams ir anūkamams pasakojo panašias pasakas, kėlė blaivybės mintis ir saugojo juos nuo girtuoklystės.

Ar mes pasekam kam nors panašią pasaką? Ar mes įsidedame į širdį tos pasakos pamokančią mintį? Ar suprantame blaivybės idėją? Deja... Mes, kurie gyvename radio amžiuje, kurie save laikome jau kultūringais, civilizuotais žmonėmis, kurie su šypsena pagalvojam apie atogražų giriose ar šiaurės sniegynuose lakstančius laukinius, — mes vis dar nenorime suprasti svaigalų mums daromos žalos baisumo ir dažnai iki kaklo, dažnai virš galvos pasineriame į alkoholio jūrą... Mes garbiname šlykštų ir žiaurų Bachuso stabą!

Girtuoklystė žudo pasaulį. Ji skandina žmonių nelaimių tvane. Girtuoklystė žudo mūsų tautą. Girtuoklystė čiulpia mūsų tautos gyvybės kraują ir stato mus ant pražūties bedugnės.... Ir mes dažnai einame savo nelaimėi tiesiai į rankas. Mes girtaujame, svai ginamės ir iš lengvo žengiame pasmerkimo baisiojon aikštėn...

Laikas atmerkti akis ir suprasti milžinišką girtavimo žalą! Laikas sustoti kelyje nepriejus baisiosios bedugnės krašto! Laikas išsiblaivėti ir liautis girtuokliavus! Esame žmonės ir gyveniman esam leisti ne girtuokliauti, o dirbti.

I. Alkoholis — ekonominių sunkumų priežastis

Norint pasigerti, reikia turėti svaigalų. Bet svaigalų gėrėjams niekas dovanai nedalina, nes juos reikia pagaminti. Tad visi girtuokliaujantieji perka svaigalus ir už juos moka grynais pinigais. Kitaip sakant, girtuoklystė kaštuoja daug pinigų. Ir ji visiems kaštuoja! Ji plėšia pinigus iš storių turtuolių piniginių, ji renka sunkiai uždirbtus nusikurdusių darbininkų ir ūkininkų centus... Jokiems reikalams pasaulyje neišleidžiama tiek pinigų, kiek jų yra prageriama. Tam baisyiam ir žalingam girtuoklystės smakui supi-

lamos didžiausios sumos pinigų, jam sukraunami tikri aukso kalnai!

Apytikriai apskaičiuojama, kad civilizuo-
tų tautų kraštuose per vienus metus prageriama 550 milijardų litų. Dėl girtuokliavimo sugaištama už 700 milijardų litų. Įvyksta visokių nelaimių: gaisrų, geležinkelių, auto-
ir kitokių katastrofų už 100 milijardų. Dėl alkoholio kaltės patekusių į beprotnamius, kalėjimus, viešas prieglaudas ir kitas panašias įstaigas žmonių metinis išlaikymas, gydymas, priežiūra, administravimas kaštuoja 900 milijardų litų. Girtuoklių darbingumo nustojimas, dėl alkoholio kaltės įvykusiose katastrofose bei nelaimėse žuvusių gyvybių vienu metų vertė siekia 500 milijardų litų. Apskritai, alkoholiniai gėralai geriančiam pasauliui kasmet padaro už 2,750 milijardų litų nuostolio! Toks nuostolis, kurio dabartiniiais laikais neįstengia padaryti joks gaisras ir jokia kita katastrofa. Jį galima palyginti tik su Didžiojo Karo nuostoliais. Tačiau ir šis vienu metų laike nepadarė tiek žalos, kiek padaro alkoholis.

Jeigu alkoholio padaromus per penkeris metus nuostolius paverstume šelpiamąja suma ir ją padalintume lygiomis dalimis visiems tikriesiems pasaulio vargšams, tai kiekvienas jų gautų po 2,355 litus. Tokią vienkartinę pašalpą kas penkeri metai gaudami vargšai nebebūtų daugiau vargšais, o puikiai galėtų įsitaisyti, ir skurdo žymės dingtų nuo žemės veido. O jeigu svaigalų padaromas nuostolis kasmet būtų dedamas Taikos Fon-
dan, iš kurio būtų pinigais atlyginama tautų pretenzijos viena į kitą dėl kurių kyla karai, tai greičiausia karų niekuomet nebūtų, nes besiginčijančios valstybės savo interesų satisfakcijai gautų tokias sumas, kurias jas pilnai patenkintų ir nebūtų dėl ko peštis. Jeigu tuos milijardus paskirtume žemės kamuolio kultūrinimui, tai per 50 metų būtų paversta derlingiausiais laukais, nustatyti puikiais miestais ir visiškai sukultūrinti visi negyvenamieji, bet tinkantieji gyvenimui kurtis mūsų planetos plotai.

Štai kiek pasaulyje prageriama ir štai kas būtų galima padaryti už prageruosius pinigus! Į aukščiau minėtus skaičius įeina ir Lietuvoje prageriami pinigai. Gal kam atrodo, kad mūsų mažoje Lietuvoje mažai teprage-

riama? O ne Ir Lietuvoj tiek daug prageriama, kad tikrai daros liūdna matant, kiek puikių dalykų būtų galima padaryti mūsų tėvynėje, jei mes visi būtume padorūs blaivininkai.

Mūsų prof. F. Kemėšis buvo apskaičiavęs, kad per dvylika pirmųjų mūsų nepriklausomo gyvenimo metų mes pragėrėme 1,200 milijonų litų! Už tuos pinigus būtų buvę galima pastatyti 100 bažnyčių po 300,000 litų; Prisiikėlimo bažnyčią Kaune už 5 milijonus litų; 2000 naujų mūrinių dviejų aukštų mokyklų po 100,000 lt. Būtume nutiesę 1000 kilometrų naujų plentų po 100,000 lt.; 3000 klm. pusplenių po 50,000 lt. Būtume nusausinę vieną milijoną hektarų žemės po 50 lt. už ha; išdrenavę 200,000 ha žemės po 500 lt. už ha. Būtume apmokėję visą Lietuvos 80 milijonų litų skolą. Būtume pastatę ir įtaisę du universitetus po 10 milijonų lt.; būtume įkūrę tris didžiulius muziejus: meno, gamtos ir žemės ūkio — visus už 10 milijonų. Būtume pastatę dešimtį paminklų tautos didvyriams po 1 milijoną vertės kiekvieną. Ir tam visam būtume išleidę tik 910 milijonų litų!

Tai va kur dingsta mūsų ir viso pasaulio pinigai! Jie išeina iš mūsų rankų ir ne tik kad neduoda jokios naudos, bet, kaip tuojau pamatysim, neša kuo didžiausią žalą dar ir mūsų sveikatai ir dorovei. Į šiuos skaičius žiūrėdamas kiekvienas turėtų nusigąsti ir sudrebėti iš baimės. Juk tiek daug skurdo, tiek daug vargšų mūsų tėvynėje esama, o mes vis nesiliaujame girtuokliavę...

Tik pagalvokim, ar ne geriau būtų, kad sunkiai dirbdamas darbininkas nepragertų savo uždarbio, o nusipirktų šiltų rūbų, geresnio maisto ir taupytųsi senatvės dienoms?

Ar ne geriau būtų, jeigu turtuoliai, kurie mažai varžosi su išlaidomis ir sėdėdami brangiuose restoranuose geria užsienio gėrimus, vietoj girtuokliavimo šelptų viešąsias globos įstaigas ir mokyklas, stengtųs daryti mūsų tėvynę turtingesnę ir laimingesnę?

Ar ne geriau būtų, jei mūsų ūkininkai vietoj alaus ir naminės degtinės darymo gyventų gražiuos ir nenuskurdusiuos ūkiuos?

II. Alkoholis — sveikatos griovėjas

Negana to, kad alkoholis naikina mūsų turtą. Jis daug žalos padaro mūsų sveika-

tai. Alkoholis visuomet yra įvairių ligų, susirgimų ir ankstyvų mirėjų priežastis. Kokius mes svaigalus gertume, vis reikia atminti, kad jie yra nuodingi ir jais mes nuodijamės.

Alkoholiu besinuodydami mes visų pirma sužalojame jėgnas, kurios stengiasi sulaikyti nuodingas maisto ir gėrimų dalis. Iš to atsiranda įvairios jėgnų ligos. Nuo nuodų nukenčia ir virškinimo organai, inkstai, kraujas, nervai ir apskritai visas organizmas.

Plaučių džiovai alkoholis yra didelis talkininkas. Dr. J. Jacquet, kurio žinioje buvo kelios Paryžiaus ligininės, nustatė, kad iš 250 džiovininkų 180 buvo girtuokliai. Negeresnis dalykas ir Lietuvoj. Mūsų krašte sergančių džiova yra apie 40,000 žmonių. Ir daugelis tą ligą gavo tik nuo girtuokliavimo.

Chroniško apsinuodijimo alkoholiu reiškiniai yra pirštų ir galvos drebėjimas, įvairūs dirksnių paralyžiai, epilepsija, delirium tremens ir mirtis. Bepročių ligininėse paprastai apie 30 nuoš. visų liginų yra alkoholikai arba kilę iš alkoholikų šeimų.

III. Alkoholis naikina dorovę

Kiekvienam girtuokliui yra charakteringa darbingumo sumažėjimas (darbo našumas mažėja net 17 nuoš.), susivokimo ir susikaupimo sunkumas, naujų žinių įsigijimo sugebėjimo mažėjimas, kūrybingumo ir iniciatyvos menkėjimas. Autokritika ir aplinkumos vertinimas alkoholiko krinta. Jis kitus kaltina dėl savo nepasisekimų ir kartais serga persekiojimo manija. Proto sumažėjimas dažnai pasiekia beprotybės. Alkoholikai lengvai žiūri į savo pareigas, šeimą. Valia pas juos silpna, orientacija menka. Tuo būdu alkoholizmą charakterizuoja bendras protinis ir dorinis nustumimas. Alkoholikai skleidžia apie save blogą pavyzdį ir demonizuoja aplinkumą. Tad galim pasakyti, kad alkoholis naikina morale.

Visi girtuokliai mėgsta tinginiauti, bartis, sukčiauti, vogti. Jie yra linke prie visokių nusikaltimų darbų.

Jau senovės romėnų buvo pastebėta, kad girtavimas turi ankštų ryšį su paleistuvyste. Jie net priežodį turėjo: "Kur Bachus, ten ir Venera". O šv. Raštas tvirtina, kad "vy-

nas gimdo paleistuvystę" (Ptr. 20, 1). Taip ir yra. Girtuoklių šeimose dažniausiai yra sugriuvusi dora ir girtuokliai niekad iš savo šeimų neišleidžia gyveniman tvirtos doros ir valios vaikų. Yra patirta, kad daugiau kaip 80 nuoš. visų prostitučių kilę iš girtuoklių.

Girtavimas arba alkoholizmas turi savo priešasčių. Vieni alkoholikais, kaip matēm, apsigimsta iš girtuoklių tėvų. Vadinas, paveldi girtavimo liga. Kitus girtauti pripratina draugai, aplinkuma, blogi gyvenimo pa-

vyzdžiai. Daug kur yra įsigalėję neblaivių pasilinksminimų, vaišių, įvairių sueigų pa-pročiai.

Žmogus gerdamas jaučia savotišką malonumą. Tačiau jau buvo įrodyta, kad tas malonumas reikalauja daug pinigų, laiko, ardo gėrėjo sveikatą ir būsimiesiems ainiams iš anksto stato puodą kryžiaus ženklą. Dėl šitų priešasčių girtavimo malonumas be jokių sąlygų turi būti atmestas ir girtavimas iš mūsų tarpo panaikintas.

"P. G."

Paklausimams Atsakymai

Ar malonėtumėte trumpai išaiškinti reikalingas sąlygas papildyti mirtiną nuodėmę?

Pirmiausia, mirtiną nuodėmę papildyti turi būti nusikaltimas **svarbiame dalyke**, kaip tai žmogaus užmušimas, svetimoterystė, didelių pinigų pavogimas, Mišių apleidimas įsakytame šventadienyje ir t.t. Antra sąlyga yra, kad būtų **pilnas supratimas**, jog čia yra nusikaltimas svarbiame dalyke. Jeigu kas nekaltintinai nežino, jog tokia ar tokia nuodėmė yra mirtina, tai nusikaldamas mirtinos nuodėmės nepapildo. Trečia, turi būti **pilnas valios pritarimas**, nes kaltė daugiausia priklauso nuo valios. Pavyzdžiui, gali kas jausti didelę pagundą padaryti tai, ką jis aiškiai supranta esant mirtina nuodėmė, tačiau priešinasi jai ir nepasiduoda. Toks visai nenusideda, nes valia nepritaria. Jeigu gi bent vienos iš šitų trijų sąlygų pilnai nėra, tada jeigu yra nuodėmė, ji nebus mirtina, bet tik atleistina.

Prašau paaiškinti ką reikia daryti per Mišių pakylėjimą. M. G., Pennsylvania.

Yra tinkama sekti šį būdą: kuomet paskambinama konsekracijai, uždarykite maldaknygę ir valandėlei pertraukite kalbėję ražančių. Prisiminkite tą gilią paslaptį, kuri įvyksta ant altoriaus. Dieviška galybe kunigas paverčia duoną į Kristaus Kūną! Kuomet paskambina pakylėjimui, pakelkite akis aukštyn ir žiūrėdami į Švenčiausią Ostiją, kalbėkite: "Mano Viešpats ir mano Dievas!"

Paskui, nulenkę galvą tylioje maldoje mąstykite apie vyno pavertimą į tikrą Kristaus Kraują. Kai paskambina Kieliko pakylėjimui, vėl pažvelgkite aukštyn ir žiūrėdami į Kieliką pagarbinkite Švenčiausiąjį Kraują pakartodami: "Mano Viešpats ir mano Dievas!" Vėl nulenkę galvą melskitės kaip jums patinka. Šis laikas yra patogiausias prašyti Dievą malonių.

Ne pro šalį būtų priminti, jog konsekracija įvyksta prieš Ostijos ir Kieliko pakylėjimus. Konsekracija reiškia pavertimą duonos į Kristaus Kūną, o vyno į Kristaus Kraują. Konsekruota duona ir vynas yra pakeliami, kad žmonės juos pagarbintų. Mūsų Motina Bažnyčia suteikia tam tikrus atlaidus už tokį pakylėjimo sekimą.

Kas yra gregorinės Mišios? R.M.E., Ohio

Gregorinės Mišios yra trisdešimts Mišių, kurias kunigas atnašauja per trisdešimts pa-eiliui dienų už kurią nors atsiskyrusią su šiuo pasauliui vėlę (dūšią). Kasdien, neišskiriant nė sekmadienių, atnašaujama po vienerias Mišias, — ir taip per ištisas trisdešimts dienų. Jeigu kunigas tyčia ar netyčia pertrauktų trisdešimties Mišių eilę, turėtų pradėti jas laikyti iš naujo. Tokios Mišios atsirado popiežiaus Grigaliaus I (Gregoriaus) laikuose.

Parapijų klebonams yra gana sunku pri-siinti tokią pareigą, nes diena iš dienos dėl trisdešimties dienų už vieno asmens vėlę te-

būna laikomos Mišios. Juk kiti parapijos mairiai taipgi norėtų ar už save ar už kitus užsisakyti Mišias. Be to, galėtų trukdyti kitos Mišios už kokias ypatingas intencijas, Mišios už ligonius, Mišios su pagrabu ir t.t. Kunigai vienuolynuose ir seminarijose, kurie neturi tokių pareigų, gregorines Mišias gali patogiau atlaikyti. Parapijų klebonai jeigu gauna gregorinių Mišių paprastai jas šiems kunigams ir išsiunčia.

Marijonų Seminarija (Hinsdale, Illinois) taipgi priima gregorines Mišias, kurias skaitytojai gali lengvai užsisakyti.

Ar yra nuodėmė apleisti rytmetines maldas?

E.M., Ohio

Motinėlė Bažnyčia, tiek amžių rodžiusi kelia į išganymą ir vedusi žmones į dangų, pageidauja, jog jos vaikai ryte ir vakare pasimelstų; ji tai pataria, bet griežtai to įsakyti neįsako. Bažnyčia nori padėti mums išpildyti mūsų pareigą prisiminti Dievą ir palaikyti ryšį su Juomi malda. Rytmetinės ir vakarinės gi maldos yra lengvas būdas šią pareigą išpildyti. Tačiau, jeigu žmogus meldžiasi, nežiūrint kurią dienos valandą tai darytų, jis išpildo savo maldos pareigą ir šiuo atžvilgiu nepapildo jokios nuodėmės.

Daugelis žmonių, laisvesni nuo kitų savo pareigų, eina kas rytas išklaustyti Mišių. Niekas negalėtų surasti geresnių rytmetinių maldų. (Tačiau, gerai įsitemykite, moterėlės! Tai visiškai nereikia, jog motinėlės turėtų palikti namie neaprūpintus vaikus ir šeimą ir bėgti Bažnyčion Mišių klausytų. O ne! Pirma reikia savo tiesiogines pareigas namie išpildyti). Kiti žmonės vakare nueina ar į kokias pamaldas ar taip aplanko kurią bažnyčią ir tokiu būdu gražiai išpildo maldos pareigą. Kiti pasimeldžia pabaigę ryto darbą, o dar kiti — po pietų. Kiti meldžiasi eidami darban ir grįždami iš darbo namo. Kiti žmonės meldžiasi bedirbdami. Tačiau, tik žmogus meldžiasi ir šioje pareigoje apsisileidžia, gerai daro ir nuodėmės nepapildo.

Nors nėra nuodėmės praleisti rytas vakaras nesukalbėjus maldos, tačiau labai svarbu yra žinoti, jog su šio poterėlio praleidimu prasideda žmogaus puolimas, kritimas, atšalimas ir pagaliau visiškas pametimas tikėjimo. Bedievystė prasideda su poterėlio

apleidimu. Tai yra faktas, kurį nesunku gyvenime patikrinti.

Netingėkim atsiklausti ir Dievuliui padėkoti už visas Jo gausias malones ir dovanas. Netingėkim paprašyti Jį reikalingos gyvenimui pagalbos.

Koks skirtumas tarp "dangun įžengimo" ir "dangun paėmimo"? Ar ne abu išsireiškimai tą pačią turi prasnę, būtent: "dangun patekimą"?

J. B., Ohio

Tiesa, abu reiškia "patekimą į dangų", tačiau, vienas pasakymas išreiškia vienoki būdą, o kitas kitoki būdą patekimo į dangų. Štai, Kristus pats Savo jėgomis įžengė į dangų, o Švč. Panelė Marija Dievo galybe buvo **paimta** į dangų. Taigi, padarinys vienkis, t. y. ir Kristus ir Marija kūnu ir siela yra danguje, bet Kristus pats **įžengė**, o Marija buvo Dievo **paimta** į dangų. Kristaus dangun įžengimą švenčiame keturiasdešimtoje dienoje po Velykų, arba šeštinėse, o Švč. Panelės Marijos dangun paėmimą arba Žolines švenčiame rugpiūčio 15 dieną.

PASAULIO ĮVYKIAI

Va, Kaip Platina Katalikišką Spaudą

Baton Rouge, La. — Saldžiausios Širdies V. J. parapijos vienas parapijonas susirūpino savo parapijos katalikiška akeija. Kad padidinti parapijonų vieningumą, susiklausymą ir veiklumą, tai minėtas parapijonas paaukojo \$500, skirdamas juos laikraščiu "Catholic Action of the South". Tą laikraštį gaus kiekvienas parapijonas. Sakė, kad jei ta jo auka išduos gerus vaisius, tai aukosias ir daugiau, kad parapijonai ilgiau galėtų minėtą laikraštį gauti.

Šimtmetinės Sukaktuvės

Portland, Ore. — Šiomet gegužės mėnesį Portlando diecezija minės šimtmetines gavavimo sukaktuves. Ta proga vyskupo parėdymu buvo padarytas diecezijos katalikų surašas. Pasirodė, kad iš viso katalikų toje diecezijoje rasta 63,467.

Prieš Divorsuotas Aktoros

Springfield, Ill. — Respublikonų atstovas W. F. Gibbs įnešė į Illinois legislatūrą bilij

kuriuo būtų šioje valstybėje draudžiama tokias filmas, kur vaidintų daugiau, kaip vieną sykį divorsuotos aktorės.

Užsidarė Senas Laikraštis

Austrijoj Salzburgo mieste užsidarė katalikiškas laikraštis "Kirchenzeitung". Tas laikraštis buvo vienas plačiausia prasiplatinusių katalikų laikraščių Austrijoj. Buvo išgyvenęs 79 metus. Dabar turėjo užsідaryti dėl nacių persekiojimų.

Mirė Kunigas Veikėjas

St. Louis, Mo. — Čia mirė kun. Dunne, sulaukęs 69 metų amžiaus. Jisai plačiai buvo pagarsėjęs tuo, kad įkūrė prieglaudą našlaičiams, kuriems darbą surasdavo prie laikraščių išnešiojimo. Jo vedamoji prieglauda ir buvo vadinama Newsboys' Home. Per jo prieglaudą perėjo apie 6,000 našlaičių. Dabar prieglaudoj yra 60 našlaičių.

Yra viltis, kad vieton mirusio našlaičių globėjo, bus paskirtas kitas globėjas.

Misijonieriai Kinų - Japonų Kare

Hankavo mieste katalikai misijonieriai labai pasižymėjo meilės darbais. Trims mėnesiams praslinkus nuo karo pradžios dviejuose kat. ligoninėse slaugyta apie 88,437 ligonys. Sužeistiesiems nuolat buvo parengta 550 lovų. Buvo pakrikštyta 98 kareiviai ir bemirštą pabėgėliai. Miesto mokyklose maitinama 1,200 pabėgėlių vaikų.

Gerų Raštų Skaitymas

Kanados Katalikų jaunimo organizacija nusistatė gavėnios metu varyti agitaciją už gerų raštų skaitymą. Tas vajuš buvo išanksto apsvarstytas ir gavo katalikiškosios hierarkijos pritarimą ir paramą. Vajininkai varysis, kad visi katalikai, o ypač jaunimas pratintus per gavėnią prie naudingų, tikybinių raštų ir kad per tą laiką tiek prie jų priprastų, kad juos pamylėtų, prie jų prisirištų ir jų laikytųsi. Kartu skelbiamas boikotas nešvariai, bedieviškai spaudai. Į talką yra pakviesti knygų ir laikraščių leidėjai ir pardavėjai.

Pusė Vokietijos Gyventojų Yra Katalikai

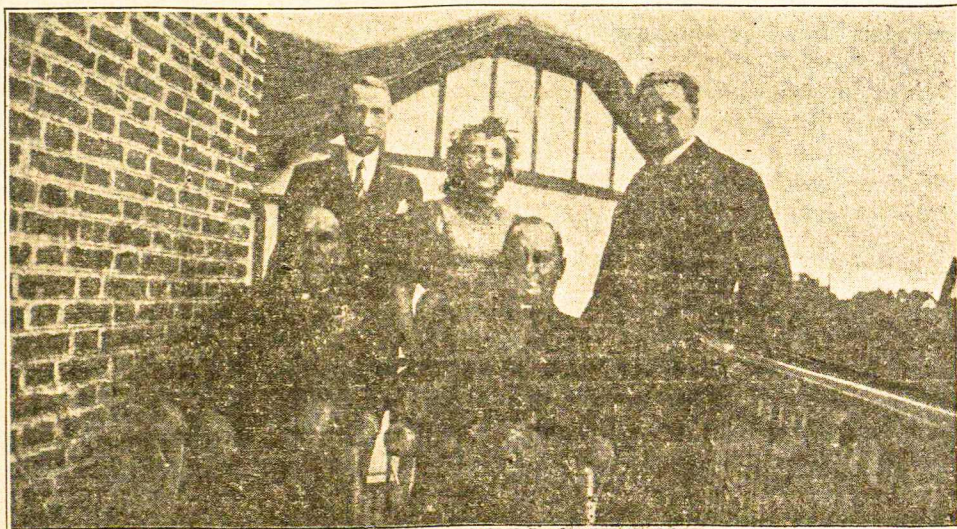
Senoj Vokietijoje vienas iš dviejų gyventojų buvo katalikas. Kai Austrija buvo prijungta, tai du iš trijų gyventojų buvo katalikai. Dabar kai Čekoslovakija tapo prie Vokietijos prijungta, tai susidarė taip, kad dabar Vokietijoje pusė gyventojų yra katalikai. Vokietija dabar turi penkis kardinolus — Breslavoje, Koelne, Mueniche, Pragoje ir Vienoje.

Žydų Rūpestis Savaisiais

Viso pasaulio žydai vienijasi pagelbėti ištreptiems iš Vokietijos žydams. O tokių žydų treptinių yra virš pusės milijono. Planuojama sudaryti korporaciją ir surinkti ka-

Svečiuose pas Lietuvos konsulą Argentinoje. Sėdi: pralotas M. L. Krušas ir kun. J. Paškauskas, stovi: ponia O. Kučinskienė, p. J. Kučinskas ir kun. Janilionis.

(Paveikslas imtas iš kun. J. Paškausko knygos Pietų Amerikoje Keltonės [spūdžiai])

pitalo \$300,000,000. Tikisi, kad per penkis metus būsią galima tiems tremtiniam rasti apsigyvenimo vietą ir prigelbėti jems įsikurti.

Katalikų tremtinių taipgi randasi. Jie yra pabėgę daugiausia Olandijon ir Šveicarijon. Amerikoje yra įsikūrus katalikiška organizacija tiems tremtiniam pagelbėti. Gavėnioj ketinama jų naudai visose bažnyčiose padaryti rinkliava. Tikimasi surinkti apie \$150,000,000.

Kaip Stovi Katalikų Misijos.

Šią vasarą Milano katalikų universitete buvo kursai apie Bažnyčios būklę. Monsinjoras Korminati darė pranešimą apie misijas. Pasak jo, dabartiniai misijų pasisekimai nepatenkina apaštališko uolumo troškimų, nors ir yra džiuginą; Bažnyčia viltis deda į ateitį. Įvairiuose pasaulio kraštuose misijos ypatingų vaisių nepasiekė, bet Bažnyčia kiekvienais metais laimi nemaža. Per paskutinius dešimt metų krikštų skaičius pasiekė apie 680 tūkstančių. Atsimerant mažą misijonierių skaičių, menkas priemonės ir daugybę kliūčių, šis skaičius yra paguodžias. Bet šis skaičius gali ir liūdinti, jei manytume, kad misijos visuomet tik tiek pasieks, kiek paskutiniaisiais metais. Nesutikimas tarp katalikų ir stambeldžių vis augtų, ir vis sunkiau būtų tikėtis "vienos avidės ir vieno Ganytojo". Reikia, kad atsiverstų iš karto masės, minios, tautos. Kada to sulauksime? Jei jos dabar atsiverstų, būtų neįmanoma visus miestus ir kaimus aprūpinti kunigais. Dabar reikia tenkintis tuo, kas pasiekama iš lėto ir per didelį vargą. Ateis valanda, kada atsivers minios, nes dabar katalikų ir misijų kraštų seminarijose ir vienuolynuose ruošiami daug misijonierių, kurie yra pasiryžę pasiaukoti stambeldžių atvertimui.

Chamberlaino Motina Yra Katalikė

Dabartinio Anglijos premiero Chamberlaino motina yra katalikė. Ji buvo protestonė, bet nuvykusi į Airiją ir prisijūrėjus tenykščiam katalikų gyvenimui, susidomėjo katalikybe ir neužilgo po to perėjo katalikybėn.

Protestoniškam Mieste Katalikas Majoru

Leader, Sask. — Šio miesto gyventojai yra protestonai. Katalikai tesudaro 5 nuoš.

visų gyventojų. Bet miesto majoras J. McCann yra katalikas.

Unija Rems Tremtinius

New York. — Du lokalai International Garment Workers' unijos nutarė 10 nuoš. savo algų skirti paramai Vokietijos tremtiniam — katalikams, protestantom ir žydams.

IŠ LIETUVOS GYVENIMO

Mirė Antanas Braždžius

A. a. Antanas Braždžius mirė Panevėžio mieste, eidamas 98-tuosius metus. Jis buvo žinomas, kaip dievobaimingas, gero būdo ir dosnus žmogus.

Retai mes rasime Lietuvoje tokią gausingą šeimą, kaip a. a. Braždžiaus: jis turėjo 18 vaikų, kuriuos stengėsi iš paskutiniųjų, paaukodamas visas savo materialines išgales, leisti mokslan, kad jie galėtų pašvęsti savo jaunatviškas jėgas priespaudos varginančiai brangiai tėvynei.

Jis, išgyvendamas kuone visą šimtmetį, atšventė su žmona, kuri tebėra gyva, sidabrineš ir auksines vestuves. Šios pastarosios buvo atliktos Panevėžyje kun. Maironio. Bėtrūko dar dešimts metų iki briliantinių vestuvių.

Jo šūkis: tikėjimas, darbas ir viltis, kuriais jis gyvenime vadovaudamasis ir prieš didžiausius sunkumus išeidavo pergalėtoju.

Pažangiuoja

Ragelių apskr. žmonės meta kortomis lošti, girtauti ir pradeda skaityti knygas ir laikraščius, ypač šauliams įsteigus savo knygyną; taip pat pavasarininkų ir mokyklos knygynai duoda žmonėms daug įvairių knygų.

Liaudies Kursai

Utenoje nuo vasario 26 d. prasidėjo Dr. Basanavičiaus v. liaudies universiteto pasikaitos. Žmonių prisirenka keletas šimtų.

Įvestas Bendras Giedojimas

Aleksandravėlės bažnyčioje įvestas bendras rašančiaus giedojimas, kuriam vadovauja nau

jasis vikaras kun. Astrauskas. Atvykę į miestelį dabar visi skuba į bažnyčią ir nebeslančioja užkampiais. Parapijiečiai būkštaudami kalbasi: "Jei šitą kunigą mėgintų iškelti, tai visi ligi vieno prašysime Ekscelenciją, kad ilgam būtų paliktas Aleksandravėlėje".

Domisi Organizaciniu Gyvenimu

Pakalnių katal. jaunimas vis labiau domisi organizaciniu gyvenimu. Jauniems laivintis į talką ateina parapijos klebonas.

Užmiršti Knygnešiai

Rozalimas. — (Panevėžio apskr.) Medininkų kaime gyvena Domas ir Veronika Jarašūnai (brolis ir sesuo), kuriodu spaudos draudimo laikais smarkiai platino lietuvišką spaudą. Jiems tekę pergyventi daug skaudžių nuotykių, gyvybei pavojų. Be to pas Jarašūnus buvo kur pasislėpti ir kitiems knygnešiams. Todėl šių garbingų asmenų nereikėtų užmiršti ir juos tinkamai pagerbti, nes jų darbas didelis ir mūsų nepriklausomybei naudingas.

Patenkinti Skaitykla

Suv. Kalvarija. — Nuo pernai veikiančia valstybine skaitykla visi yra patenkinti, nes šventadienį ar turgaus dienomis galima čia gauti pasiskaityti laikraščių kokių tik nori. Knygų ėmėjų yra daug. Kartais sunku gauti norimą knygą. Tas parodo, kad žmonės šia skaitykla naudojasi ir šviečiasi.

Sukultūrėjo Pramogos

Valakbūdis. — Seniau ruošiamos pramogos praeidavo su didžiausiu triukšmu, skandalais ir kitais negražiais darbeliais. Bet pavasarininkai energingai ėmėsi šias negeroves šalinti. Ir štai, jų suruoštas vakaras praėjo visiškai kultūringai ir blaivioje atmosferoje. Reikia tikėtis, kad ir toliau jaunimas sugebės gražiai linksintis, nes visoki chuliganiški žygdarbiai niekam garbės nedaro.

Daug Laikraščių Skaito

Suv. Kalvarija. — Vienas Naujienėlės gyventojas šiais metais skaito šešis laikraščius, būtent: Šaltinį, Mūsų Laikraštį, Lurdy, Ateities Spindulius, Moterį — visi aiškiai katalikiški ir kaip o ūkininkas "Ūkininko Pata-

rėją". Garbė tokiems spaudos pionieriams, gėda tiems, kurie nei vieno neskaito, tokių šiame kaime yra tik du.

Susirūpinę

Pašvintys. — Vietos gyventojai susirūpinę, kaip sumažinti skaičių restoranų ir aludžių, kurios yra tikro pragaro vieta. Vietoje jų daug geriau būtų turėti katalikišką knygyną ir skaityklą.

Žmonių Kvailumas

Grinkiškis. — Čia gyventojų vos 2000, bet restoranų penki. Restoranų laikytojai taip puikiai gyvena, kad net ieško didesnių ūkių pirkti. Taip kvaili gyventojai savo sunkiai uždirbtais pinigais Lietuvos nuodytojams turtus krauna. Kada nesusipratėliai įgaus proto?

Nesilaiko Įstatymų

Per Šakių miestą, dienos metu šventadieniais dažnai matoma, kaip žydai veža pilnus vežimus malkų. Matyt čia nėra to organo, kuris prižiūri švenčių įstatymą.

Tikrai Gražu

Veliuona. — Zubrickų kaime tėra 16 gyventojų, o kat. laikraščių pareina 20 egz. Dar iš kažkur atsirado ir du socialistiški. Tad šio kaimo susipratimu tenka tikrai pasidžiaugti, nes žengia tikruoju kultūros keliu.

Kovos Su Girtybe Diena

Jonava. — Pelenų dieną buvo suruošta priešalkoholinė diena. Joje dalyvavo svečias iš Vilniaus kun. Čibiras, kurs vaizdžiai nupasakojo vilniečių lietuvių būklę ir po to priėjo prie blaivinimosi klausimo. Svečias pareiškė, kad tauta, kuri skęsta alkoholyje nesukurs didingos ateities. Degtinė nepadaro žmogaus nei kilnesniu, nei herojiškesniu, nei kūrybiškesniu. Ragino imtis griežtos kovos, nenusiminti, nes viskas ešą galima: tik reikia geros valios, pavyzdžio. Prisiminkime didįjį blaivintoją vysk. Valančių. Jis galėjo, kodėl negalime mes!?! Toliau, kalbėjo apie alkoholio žalą prof. J. Bagdonas. Kun. Čibirui pradž. mokyklos mokiniai įteikė tautinėmis juostomis papuoštą adresą. Publika netilpo į salę, ko niekad Jonava nematė.

LIETUVIAI AMERIKOJE

Misijos Gerai Pavyko

Philadelphia, Pa. — Šv. Jurgio parapijoj įvyko dviejų savaitių misijos. Pirmą savaitę buvo lietuviškos ir jas vedė kun. V. Andriuška, MIC., o antrą savaitę angliškai — kun. J. Mačiulionis, MIC. Abejos misijos šauniai pavyko. Žmonių buvo daug per abejas savaites ir visi naudojosi Dievo malonių dienomis.

Taiso Bažnyčia

Shenandoah, Pa. — Šiuo sykiu lietuvių bažnyčioj eina dideli taisymo darbai. Dabar plesteriuojama, o po to prasidės dekoravimas.

Pas mus katalikų tarpe kuo geriausias sutarimas ir didelis uolumas. Gerb. klebonas rūpinasi parapijos reikalais ir veikia su parapijonų pritarimu ir jų uolia parama. Parapijos choras taipgi ant vietos nestovi. Rengiasi vykti į New Yorko pasaulinę parodą.

Chicagos Lietuviai Katalikai Velykų Šventėj Gražiai Pasirodė

Chicagoj ir apylinkėse Didžiajame šeštadienyje ir Velykų dienoje oras pasitaikė giedras. Ypač Velykų rytas išaušo gražus. Visose parapijose lietuviai katalikai ta proga šauniai pasirodė. Gausiai lankėsi į bažnyčias. Per visas šv. Mišias visose bažnyčiose maldininkų buvo daugiau, negu paprastais sekmadieniais. Gausios minios artinosi prie Dievo Stalo.

Antras ryškus ženklas buvo tas, kad velykinės aukos buvo gausios. Daugelyje parapijų šių metų aukos buvo gausesnės negu bet kuriais metais praity. Vienu žodžiu Chicagos ir apylinkių lietuviai katalikai per Velykas šauniai pasirodė.

Rekolekcijos

New Haven, Conn. — Klebono kun. M. Pankaus rūpesčiu mūsų parapijoj įvyko rekolekcijos, kurios tęsėsi nuo kovo 22 d. iki kovo 25 d. Jas vedė gerb. kun. Jonas Balkūnas iš Maspeth, L. I., N. Y. Kadangi mūsų žmonės gyvena išsimėtę po visą miestą, tai sunku buvo tomis rekolekcijomis tinkamai pasinaudoti.

Ta proga buvo ir kitų svečių kunigų. Buvusieji rekolekcijose labai džiaugėsi.

Dabar mūsų kolonijos katalikų veikėjai pradėjo darbuotis vasarinių pramogų reikaluose. O didžiausia ateinančios vasaros lietuvių katalikų pramoga bus didžiulis piknikas liepos 16 d. Sea Cliff Inn parke. Piknikierių bus iš visos Connecticut valstijos.

Sekmingos Misijos

Lawrence, Mass. — Prieš pat Velykas mūsų parapijoj įvyko misijos, kurias vedė jėzuitas kun. J. Kidykas. Misijos buvo nepaprastai sekmingos. Tęsėsi vieną savaitę. Misijinių pamokslų klausyti ėjo visi — vyrai, moterys, vaikinai ir merginos. Ir visiems labai patiko.

Verbų sekmadienį mūsų bažnyčioj įvyko bažnytinis koncertas. Giedojo parapijos choras ir Kolumbo Vyčių choras, kuriam vadovauja mūsų parapijos vargonininkas P. Sakas. Pavyko labai gerai.

CLEVELAND, OHIO

Įvedamos Novenos

Visoje Amerikoje katalikų tarpe išsipopuliarizavo novenos prie Dievo Motinos Sopolingos. Daugelyje ir lietuvių bažnyčių tos pamaldos įvestos ir dievobaimingų žmonių yra mėgiamos. Taigi klebonas kun. V. G. Vilkutaitis iš sakyklos pranešė, kad ir mūsų kolonijoje Šv. Jurgio parapijos bažnyčioj dabar po Velykų bus įvestos minėtos novenos.

Pavyzdys

Te valstybės viršininkai ima sau pavyzdį iš Aukščiausiojo Dievo, iš kurio jie turi savo galią, sako Leonas XIII. Jie turės duoti atskaitomybę karaliui Karaliui ir, jeigu jie prasilenkia su savo pareigomis, jie jokiū būdu neišvengs Dievo griežtumo (Enc. Diuturnum, I, 151).

“Kristaus Karaliaus Laivas”

Marijonų Rėmėjų savaitinis laikraštis
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790

Marijonų Rėm. mokestis ir “Laivas” metams \$3.00
Svetur metams \$3.00 Atskiras numeris 5c
Vien laikraščio “Laivo” prenumerata metams \$2.00
2334 S. Oakley Ave., Chicago, Ill. Tel. CANal 7790